

OBSAH:

ZPRÁVY

Z FARNOSTI str. 2-4

- Mimořádná sbírka
- Křížová cesta
- Poděkování
- Seniorský klub
- Divadelní představení

KATECHETICKÉ

OKÉNKO... str. 5

- Tajemství světla

VZDĚLÁVÁNÍ... str. 6

- Ravenské mozaiky

KULTURNÍ AKCE

str. 7

ZNÁME JE?..... str. 8

- P. Ing. Josef Trochta, SDB

DUCHOVNÍ

HUDBA..... str. 9

- Občasník pro duchovní hudbu

MLÁDEŽ A

SKAUTSKÉ

HNUTÍ..... str. 10

- Společenství mládeže
- Milí přátelé skautingu

SALEZIÁNSKÉ

STŘEDISKO str. 11

- Co nás čeká v listopadu
- Vikariát

CHARITA – MISIE

str. 12-13

- Zpráva o pomoci při povodních 2002

KALENDÁŘ str. 14

- Pondělní večery u Jána

Je to prosté ... !

Drazí bratři, drahé sestry,

právě v tyto dny, asi jako nikdy jindy v průběhu církevního roku, si uvědomujeme, že náš život je pouze úsekem cesty. Nebo snad lépe: cestou k věčnému cíli. Věříme tomu, uvědomujeme si to, víme to... Každý rok v tyto dny nám církev nabízí tuto víru oživit a posílit. Již od 4. století různými způsoby a různě intenzivně na nejrozličnějších místech křesťanského světa si církev připomínala a slavila svaté – ty, kteří jsou u Boha. V první řadě mučedníky. A posléze i všechny zemřelé – dušičky. Ty, za které je se můžeme modlit a mít tak podíl na tom, aby jejich životy došly naplnění u Pána.

Tyto dny jsou vždy znovu možností „zajet na hlubinu“, možností znovu „zorientovat buzu“, či „střelku na kompasu namířit“ na cíl svého života a tím je naše Spása a Život věčný. Jak bychom asi rádi věděli, jaký tento život bude?... Místo toho víme „pouze“ jediné, že bude KRÁSNÝ! Vy mladší byste řekli: bude SUPER! A je fakt, že nám může stačit: „Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo a člověku ani na mysl nepřišlo, co Bůh připravil těm, kteří Ho milují.“

„Dušičkové dny“ nám tedy připomínají VĚČNOST S BOHEM, a tím také bránu k VĚČNOSTI. Ta je na cestě každého člověka a nelze ji obejít, minout. Alespoň se to zatím nikomu z lidí nepodařilo a troufám si říci, že se to ani nepodaří Bohu díky, je to dobře. Brána k věčnosti je smrt! Či „takzvaná smrt“. „Takzvaná“, protože jen na čas a částečně umrtvuje. Je mezníkem bytí našeho těla v té formě, jak ho známe.

Je třeba ale také říci, že tato „takzvaná smrt“ se může v případě dobrovolné volby zla stát „smrtí skutečnou“, zahrnující celého člověka – může se stát branou pekelnou. A právě témata věčného života a pekla nás vedou k dalšímu kroku v zamyšlení. Jdu správně? Volím v každodenním životě dobrý CÍL CESTY?

Slavnost Všech svatých nám na konkrétních zkušenostech životů světců připomněla, co je tímto cílem: je to SVATOST! Jenže ona není jen cílem. Ona je i cestou. Chceme-li žít s Bohem věčně – a On jediný je SVATÝ, je třeba si „na život s Ním zvykat“ - zvykat si na svatost, a to znamená se tomu učit. Svatost je vstupenkou do nebe.

(pokračování na další straně)

(pokračování z první strany)

Téma svatosti je jediné smysluplné téma křesťanského života. Všechna ostatní životní témata by měla být pro nás křesťany pouze podtématy. Poněkud samovolně mi vyvstávají na mysli slova otce biskupa Karla Herbsta na Celostátním setkání mládeže ve Žďáru n. Sázavou v srpnu tohoto roku, kde se ho mladí lidé ptali, co je to svatost? Odpovídá: „*Představte si naladěné rádio na frekvenci..., kterou milujeme. A někdo má v srdci takovou touhu, že má pořád naladěnou frekvenci „JEŽÍŠ“.* Možná, že si myslíte, že to není možné. Je to možné. Člověk začíná s Ježíšem, končí s Ježíšem a když někdo něco potřebuje, přichází k němu sám Ježíš a takhle jednoduše prožívá celý svůj život.“

Velice mi to souzní s větou Chiary Lubichové, kterou si velice dobře pamatuji ještě z dob studií: „*Budu svatá, jsem-li svatá teď.*“ Stále mne oslovuje hloubka a prostá logika této věty: úsilí o svatost právě teď, to vede k cíli! Zvolit Ježíše, zvolit všechno, co je Jeho, a to v přítomném okamžiku. A toto životní nasměrování z nás vytváří SPOLEČENSTVÍ LÁSKY v NĚM. Vytváří z nás SPOLEČENSTVÍ SVATÝCH, protože volíme-li Ježíše, volíme NEJVÝŠ SVATÉHO! **Jak prosté ...!?**

...ano, při své náročnosti, každodennosti, při neustálé konfrontaci s naším poškozeným já, v obranném boji proti útokům vlastního egoismu, při neustálém boji o skutečnou lásku k bratřím a sestrám, ať je to kdekoli, ... i k těm nejbližším, ... **je to PROSTÉ!**

Přejme si navzájem tuto náročnou Prostotu.

P. Tomáš Hoffmann

Mimořádná sbírka na letošní opravy našich kostelů

Sestry a bratři, není ještě čas na bilancování, jako to děláme na Silvestra, ale jsem nucen předběžně informovat o stavu finančních prostředků ve farnosti, protože do poloviny prosince musíme zaplatit několik faktur za opravy.

- 1) Letos se dokončila oprava soklu u kostela sv. Jana Křtitele - odkopání a odvětrání základů, sanační omítky – vše v rámci rekonstrukce parku Bratranců Veverkových. Jistě jste si všimli, že i interiér zazářil čistotou a byly opraveny mnohé kosmetické vady.
- 2) Probíhá práce na odvětrání základů, oprava vnějších omítek a restaurování kamenných prvků na kostele sv. Jiljí v Pardubičkách.

Tyto obě akce jsou vlastně nedodělky. Jejich ukončením budou obě stavby co do nasmlouvané práce zakončeny.

- 3) Třetí probíhající stavbou je generální oprava krovu, střechy a věžičky na Kostelíčku.

Celkový objem investovaných peněz na těchto třech stavbách je 2.210.000,-Kč.

Na úhradu jsme požádali MK ČR, Pardubický kraj a Magistrát města Pardubic. Podle pravidel ale vlastní platí 10% z celkové ceny + DPH. Příspěvkem od Apoštolského exarchátu a vlastní brigádnickou činností se podařilo snížit náš podíl cca na 200 tis. Kč.

Asi polovinu budeme mít uspořeno na b.ú. A zde přicházím k jádru tohoto bilancování a mé prosby. Na impuls Ekonomické rady farnosti bude **v neděli 17.11. při všech bohoslužbách mimořádná sbírka** na zaplacení našeho podílu ve výše zmíněných stavbách.

Připomínám několik mimořádných položek v letošním hospodaření farnosti. Vrácení dluhu z dob oprav sv. Bartoloměje farnosti Moravany (40 tis. Kč), počítač s tiskárnou pro kancelář, skříně na paramenta do sakristie sv. Bartoloměje, prořezání a kácení stromů u Kostelíčka, stavební zaměření a plány stávajícího stavu farní budovy (celkem dalších cca 130 tis. Kč).

PS:

Úspěšným podnikatelům připomínáme, že dar církvi je možné zaúčtovat do nákladů firmy v kalendářním roce. Informace a potvrzení je možno získat ve farní kanceláři. Tel: 466 512 576.

ZPRÁVY Z FARNOSTI

KŘÍŽOVÁ CESTA V ULICÍCH MĚSTA.

Kříž je dnes běžným symbolem, který lidé nosí na krku jako přívěsek. Někteří si ho pověsí na chalupě, protože patří do starého stavení jako starožitnost. Ve skutečnosti byl v antické době kříž nástroj na popravu, něco jako šibenice. Odsouzený byl na kříž přibit. Jeden, který byl ukřižován a zemřel za lidstvo, učinil z tohoto symbolu potupy znamení slávy a záchrany.

+ JEŽÍŠ KRISTUS +

Jan Zlatoústý říká: Kříž Kristův zničil smrt, zahubil hřích, vyrval peklu jeho kořist, zlomil ďáblovu moc. Ježíš Kristus byl Bůh a člověk zároveň a dovršil zázrak vykoupení.

Ti, kdo následují Ježíše, učí se jeho postojům, jeho způsobu myšlení, jeho životnímu stylu.

A zvláště se učí neztrácet naději na své životní cestě, i když vede přes utrpení, což obrazně nazýváme křížem.

V našem městě budeme hostit kříž světových dnů mládeže, který předal papež mladým v roce 1984 v Římě. Od té doby je přítomen na všech světových setkání mládeže (1985: Řím - Itálie, 1987: Buenos Aires – Argentina, 1989: Santiago de Compostela – Španělsko, 1991: Czestochowa – Polsko, 1993: Denver – USA, 1995: Manila – Filipiny, 1997: Paříž – Francie, 2000: Řím – Itálie, 2002: Toronto – Kanada). A zcela mimořádně byl také na našem národním setkání mládeže ve Žďáře n. Sázavou, které se konalo v návaznosti na Toronto. I naši mladí v tomto městě se chtějí přihlásit ke Kristovu kříži a modlit se za toto město. Jsou místa, kde je lidské utrpení zvláště silně přítomno.

- 1) *U soudu* se řeší zločiny, rozvody, někteří jsou odsouzeni. I sám Ježíš stál před soudem Pilátovým, i On prošel tuto cestu před námi...
- 2) *U věznic*, kde stovky lidí odpykávají svůj trest. I Ježíš prošel tímto zařízením, prožil noc ve věznici v Antoniově tvrzi, aby ukázal těm uvnitř, že je jim blízko, že jimi nepohrdá, že jim dává lidskou důstojnost a nabízí důstojnost Božích dětí.
- 3) *U Kostelíčka*, kde je veliký areál Domova důchodců. Mnoho lidí zde nese kříž bezmocnosti a opuštěnosti, kterou prošel Ježíš, když byl přibit na kříž a své pocity vyjádřil výkřikem: „Bože můj, proč jsi mne opustil!“
- 4) *U nemocnice*, kde dopadá na mnoho nemocných strach z nevléčitelné nemoci, kde člověk prožívá zápas, jak se vyrovnat s něčím, co ve svém životě vůbec neplánoval. Také Ježíš se potil krví v předvečer své smrti a bojoval o splnění vůle Otcovy.
- 5) *Na hřbitově* v Pardubičkách. Při rozloučení s těmi, které jsme měli rádi, protéká mnoho slz. Jedinou útěchu nám zde může dát ten, který prošel smrtí, svým Zmrtvýchvstáním ji přemohl a dal nám řadu slov, že nás provede skrze smrt do plnosti života.

Zvu vás všechny, sestry a bratři, na Křížovou cestu naším městem v sobotu odpoledne 30.11.2002.

Josef Kajnek, administrátor

PODĚKOVÁNÍ

V I. pololetí roku 2002 nás provázel na setkáních s Biblií P. Bc.Th. Josef Matras. Ukazoval nám cestu, jak rozumět Biblii, jak se jí učit znát. Za to mu patří náš dík.

Účastníci biblických hodin.

SETKÁNÍ starších farníků - SENIORKLUB ohlédnutí po 10 letech

Myšlenka, umožnit starším lidem naší farnosti scházet se, vznikla před deseti lety. Tehdy v Pardubicích působil P. Antonín Kindermann. Oslovil mne, zda bych chtěla vytvořit společenství pro naše dříve narozené, aby se mohli scházet, blíže se poznávat, a tak si mohli také více v křesťanském duchu vzájemně pomáhat.

Tak začala setkání na naší faře, s přátelským posezením, modlitbou, zpěvem, čtením zajímavostí a povídkám, co koho oslovilo. P. Ant. Kindermann rád mezi nás přišel, odpovídal na naše otázky, seznamoval nás také s děním v církvi, v diecézi a v naší farnosti a prohluboval naše vědomosti.

Naše SETKÁNÍ - lidé tomu začali říkat SENIORKLUB - se od té doby konají kromě prázdnin jednou za měsíc, vždy ve středu od 14.30 do 17.00 hodin. Setkání sblížila mnoho našich dříve narozených, často osamělých věřících. Jsou otevřena každému, kdo chce prožít ve společenství starších pardubických farníků hezké společné odpoledne.

Na SETKÁNÍ se zpívá, předčítá, recituje, vyprávějí se příhody veselé i k zamyšlení. Zbývá nám i chvilka času na kávu s koláči a mnoha dalšími dobrotami, které lidé sami donesou a podělí se mezi všechny přítomné. Při tom pomáhá několik obětavých žen, které občerstvení roznášejí, pak myjí nádobí a nakonec se postarají také o úklid sálu. Je to od nich velká pomoc a patří jim za to velký dík.

Dík patří především všem zúčastněným seniorům, kteří již mnohokrát též finančně podpořili různé potřebné akce ve farnosti i jinde: byla to např. oprava našich kostelů, nákup plenek pro děti v zemích, kde prožívali nouzi - Chorvatsko, podpora našeho radia PROGLAS, příspěvek CHARITĚ pro lidi postižené letos při záplavách v naší zemi, každoroční finanční dárek o vánocích dětem z Dětského domova v Pardubicích, a další.

Senioři tvoří nemalou část aktivních věřících naší farnosti a tato setkání jim jistě pomohla blíže se navzájem poznat a přinesla do jejich života snad i trochu radosti, které je v dnešní době tolik potřeba.

H. Matyášová

Jako loni, i letos bychom chtěli s dětmi oslavit **narození Pána Ježíše** malým **divadelním představením**. Prosíme děti, které se nebojí vystupovat před větším počtem diváků a chtějí se zúčastnit, aby se přišli podívat na úvodní zkoušku.

Nacvičování proběhne ve dvou skupinách:

1. skupina začne v pondělí 11.11.2002 od 15:45 do 16:15 (a pak každé další pondělí) na faře.
2. skupina začne v úterý 12.11.2002 od 14:15 do 14:30 (a pak každé další úterý) v rámci úterní výchovy náboženství na ZŠ Polabiny II.

Každá skupina bude nacvičovat jednu část hry. Závěrečná zkouška proběhne 21.12.2002 u sv. Jana a divadelní představení bude **v neděli 22.12.2002 v kostele sv. Jana**.

Na zkoušky mohou chodit i malé děti, které ještě neumějí číst, protože potřebujeme sbor andělů.

Případné dotazy na tel. číslech 466 611 918 (Fibichová), 466 530 374 (Zbrojová), 466 411 776 (Petráčková)

TAJEMSTVÍ SVĚTLA

Všichni jsme asi slyšeli o tom, že 16 října 2002 Svatý Otec Jan Pavel II. napsal krásný Apoštolský list Rosarium Virginis Mariae – Růženec Panny Marie. Hovořili jsme o něm velmi krátce v kostele Zvěstování Panny Marie při mši svaté pro rodiče s dětmi. Na ukázkou přinášíme alespoň pár řádků:

„...Je dobré a plodné svěřit v této modlitbě výchovu dětí. Není snad růženec životním programem Krista od jeho početí přes smrt ke vzkříšení a slávě? Pro rodiče je dnes stále důležitější doprovázet děti v různých etapách života. Ve společnosti vyspělých technologií, masmedií a globalizace se všechno zrychluje a rozdílnost kultur mezi generacemi se stále prohlubuje. Nejrůznější projevy a nejnepředvídatelnější zkušenosti rychle vstupují do života dětí a dospívajících. Pro rodiče je pak často obtížné zabránit nebezpečím, do kterých se jejich děti dostávají. Často jsou bezradní a zakoušejí bolestná zklamání, když vidí vlastní děti závislé na drogách, spoutané požitkářstvím, v pokušení konat násilí a v různých nesmyslných a beznadějných projevech života.

Modlit se růženec za děti, a ještě lépe s dětmi, vychovávat je v rodině již od útlého věku k tomuto každodennímu "zastavení se v modlitbě", jistě neřeší každý problém, ale je určité duchovní pomocí, kterou nelze podceňovat. Lze namítnout, že růženec je pro dnešní děti a mladé lidi málo zajímavou modlitbou. Tato námitka se ale opírá o nevhodný způsob jeho modlitební praxe. Navíc při zachování jeho původní formy nic nebrání tomu, aby se modlitba růžence, ať už v rodinách nebo ve skupinách, obohatila novými symbolickými a praktickými podněty, které napomáhají jeho pochopení a docenění.

Proč to nezkusit? Nebudeme-li se v pastorační mládeže vzdávat, ale budeme-li zapálení a tvořiví - světové dny mládeže mě o tom přesvědčily - budeme schopní dělat, s Boží pomocí, velké věci. Jestliže růženec bude dobře prezentován, jsem si jist, že sami mladí budou schopní znovu překvapit dospělé s tím, že učiní tuto modlitbu sobě vlastní a budou se jí modlit s nadšením typickým pro jejich věk.“

Pro připomínku přikládáme také znění jednotlivých tajemství nového růžence – „**Tajemství Světla**“

Pokud říkáme tajemství před desátkem, uvádíme modlitbu takto:

- a) První desátek růžence světla: Ježíš, který byl v Jordánu pokřtěn... nebo
- b) V prvním (druhém, . . . , pátém) desátku růžence světla rozjímáme (myslíme, přemýšlíme) o tom, že:

1. Ježíš byl pokřtěn v Jordánu.
2. Ježíš zjevil svou božskou moc na svatbě v Káně.
3. Ježíš ohlašoval příchod Božího království s výzvou k pokání.
4. Ježíš se proměnil na hoře Tábor.
5. Ježíš nás ustanovením Eucharistie uvádí do svátostného vyjádření velikonočního tajemství.

Pokud vkládáme tajemství do jednotlivých Zdrávasů:

1. ... Ježíš, který byl v Jordánu pokřtěn.
2. ... Ježíš, který svou božskou moc na svatbě v Káně zjevil.
3. ... Ježíš, který příchod Božího království hlásal a k pokání vyzýval.
4. ... Ježíš, který se na hoře Tábor proměnil.
5. ... Ježíš, který nás ustanovením Eucharistie do svátostného vyjádření velikonočního tajemství uvádí.

(P. Brokeš)

Aleš Roleček Ravenské mozaiky

Nad unikátním souborem mozaik, které najdeme v severoitalské Raveně, se lze zamyslet nejen z uměleckého hlediska. Pro osvětlení souvislostí může být prospěšná také konfrontace s historickými a teologickými aspekty.

Zajímavá je například už otázka, proč nacházíme takové množství cenných mozaik právě v nevelkém, zdánlivě nevýznamném městě, jakým Ravena byla. Po několikerém vyplenění Říma hledali císaři jiné místo, vhodnější především z vojenského hlediska, a Ravena, položená ve fádní rovinné krajině, byla vybrána právě pro dobrou strategickou pozici. Bylo jí možné lépe ubránit proti útokům z pevniny a v nouzi případně prchnout po moři.

Tak začala Ravena plnit funkci hlavního města, v 6. století pak vzniká ravenský exarchát. Ravena tedy musela být schopna reprezentovat římské impérium, což se projevilo právě ve výzdobě staveb mozaikami.

Umění má v Raveně kromě běžných teologických aspektů i jasnou funkci: prezentuje archetyp spojení osoby a Boha v jedné podobě - císaři. Tento motiv se prolíná celým ravenským uměním. Často je například zobrazen Kristus sedící na trůnu na purpurovém polštáři; purpurová přitom v té době platila za barvu vyhrazenou jedině císaři.

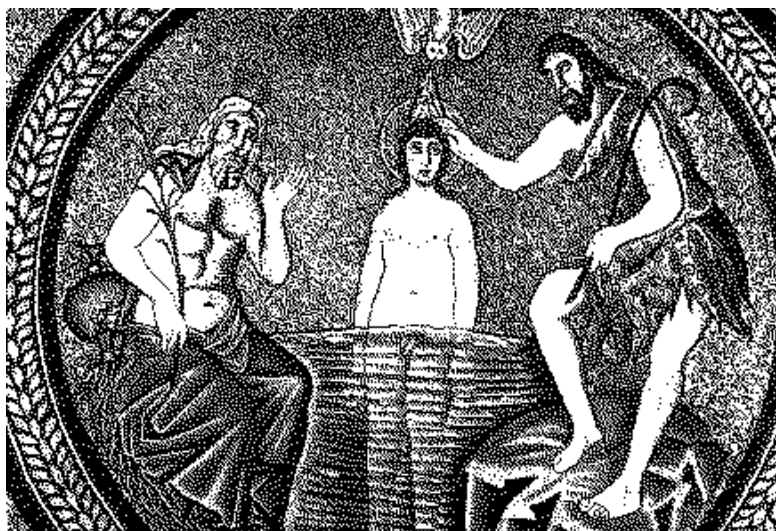
Zobrazovaný Kristus mívá na mozaikách jinou podobu, než na kterou jsme zvyklí z umění pozdější doby. Bývá zobrazován na trůnu nebo jako bojovník se symboly zla. Říká se tím: Kristus je pán a vládce světa. I sám kříž, pokud je zobrazen, symbolizuje vítězství, může být použit i jako samotná zbraň v boji. Zobrazování trpícího Krista a kříže jako symbolu utrpení se objevuje až v pozdější době.

I sám Kristus bývá nikoli náhodou vyobrazen jako mladý a bezvousý, podobný císaři, na jedné z mozaik dokonce ve zvláštní vojenské obuvi. To vše spolu s motivy vítězství nad Germány a jinými nepřáteli směřuje k personifikaci Krista v pozemské osobě císaře.

Zajímavou okolností, která také ovlivňovala ravenské umění, bylo rozdělení na ariány a "ortodoxní" katolíky. Zástupci obou proudů se střídali u moci a dávali vyzdobovat baptisteria podle svého. Tak ariáni, kteří tvrdili, že Kristus nedosahuje velikosti Boha (není "soudstatný" s Otcem) a akcentovali pouze Kristovo lidství, použili například na jedné z mozaik namísto Krista symbolu kříže. Tím, že se vyhnuli zobrazení Krista, jakoby poukazovali na to, že ho můžeme opět spatřovat v podobě císaře.

Výtah z přednášky 14. 10. 2002 (Pondělní večery u sv. Jana) připravil Pavel Franc.

Celý text přednášky je k dispozici na webovské adrese <http://vecery.misto.cz>.

Kristův křest, Ravena, Itálie

KULTURNÍ AKCE

Chorus minor Komorní chrámový sbor

<http://chorusminor.euweb.cz/>

ne 24. 11.

Poslední neděli církevního roku - svátek Krista Krále - se bude konat zvláštní koncert s pozvaným sborem a slavnou večerní mší u sv. Bartoloměje.

Otevřený klub

Jungmannova 2550
(budova bývalých jeslí),
tel. 040/6510160

<http://www.khk.cz/ok/>

út 12. 11. 14:00 -19:00

Batikování

Výtvarná dílna pro veřejnost.
Batika vosková, vázaná,
převazovaná, skládaná, šitá
a batikování savem.

Doporučujeme přinést si
bavlněná trička, ubrousky
nebo šátky. Vstupné dospělí
20,- Kč, děti 5,- Kč +
materiál.

út 26. 11. 14:00-19:00

Adventní věnce

Výtvarná dílna pro veřejnost.
Lektoři poradí každému
zájemci bez ohledu na věk či
výtvarné nadání, jak na to.
Slaměné korpusy, svíčky,
mašle či přírodní ozdoby
budou k dispozici, můžete si
však přinést i vlastní. Vstupné

dospělí 20,- Kč, děti 5,- Kč +
materiál.

Divadlo 29

Sv. Anežky České 29

Městská scéna pro otevřenou
kulturu

<http://www.divadlo.cz/divadlo29/>

čt 14. 11. 19:00

Stage Code - Akta anděl (DK/CZ/USA/CH)

"Důkazy o existenci andělů v
ČR." Pocta mystifikaci v
představení s prvky
pohybového a vizuálního
divadla. Vstupné 60 Kč.

pá 15. 11. 19:00

Divadlo Antena - Popel/Ash (ČR/DK)

"Trilogie pro ženu, muže a
fiktivního dědečka."

Improvizovaný
experimentální projekt, jenž
chce ukázat realitu vztahu
mezi mužem a ženou.

Zloději uší + David Tucker (CZ/GB)

Brněnská skupina působí na
poli rockové, experimentální,
improvizované nebo i
moderní vážné hudby.

Vstupné 90 Kč.

komorní filharmonie pardubice

Komorní filharmonie Pardubice

<http://www.chamberphilpar.cz>

po 11. 11. 19:00,

st 13. 11. 19:30

Sukova síň Domu hudby v
Pardubicích

H. Wolf - M. Reger:
Italská serenáda

L. van Beethoven:
Koncert pro klavír a orchestr
č. 1 C dur, op. 15

J. Haydn:
Symfonie č. 100 G dur
"Vojenská"

Sólista: Victor Emanuel
Monteton (Německo) - klavír

Dirigent: Urs Schneider
(Švýcarsko)

po 9. 12. 19:00,

út 10. 12. 19:30,

st 11. 12. 19:30

Výjimečně Východočeské
divadlo!

J. A. Benda:
Sinfonia G dur

J. A. Benda:
Medea, scénický melodram

Účinkují: členové baletu a
činohry Východočeského
divadla Pardubice

Dirigent: Leoš Svárovský

PROFIL

P. Ing. JOSEF TROCHTA, SDB

V dnešním čísle FZ Vám představujeme ředitele Salesiánského střediska mládeže v Pardubicích duchovního otce Josefa Trochtu SDB.

Otec Trochta se narodil 9.2.1951 v Praze, jako druhé dítě, v rodině, kde se víra prožívala každý den. Tatínek pocházející z hluboce věřícího kraje – Valašska a maminka pocházející z Klecánků u Prahy spolu vychovali tři děti (O. Josef má ještě dvě sestry) k poctivému a hlubokému vztahu k víře a k životu vůbec. Jednou z výrazných osobností v životě Josefa Trochty byl jeho strýc – bývalý biskup litoměřický – Štěpán kardinál Trochta, který ho učil životu víry. Se salesiány a jejich životem se setkal už jako student na střední škole, když se v roce 1968, byť jen na krátko otevřela možnost veřejného působení salesiánů v kostele Sv. Kříže v Praze, Na Příkopě. Častokrát ministroval u premostrátů v Praze na Strahově.

Při studii na vysoké škole ČVUT v Praze – odbor Pozemní stavby, se začal scházet se skupinkou lidí, studujících společně náboženství, písmo svaté a morálku. Tyto skupinky mladých taky zčásti animovali salesiánští kněží. Ve 4. ročníku vysoké školy přišla první nejistá myšlenka zasvětit svůj život Bohu jako kněz. V roce 1975 dostudoval vysokou školu a posléze v následujícím roce absolvoval základní vojenskou službu.

Rok 1977 byl pro Josefa Trochtu důležitý tím, že se rozhodl a po dohodě se salesiány nastoupil, v době vrcholné totality, tajně studium teologie, které trvalo do roku 1985. Jáhenské svěcení proběhlo tajně v biskupské kapli v Berlíně a vysvětil ho dnešní kolínský arcibiskup Joachim Kardinál Meisner.

Na kněze – salesiána byl vysvěcen taky tajně, na Slovensku v Bratislavě arcibiskupem Jánem Chrysostomem Kardinálem Korcem v roce 1987. Potom měl jeho život dva směry: Jako kněz pracoval v rámci řehole, vypomáhal na různých

tajných setkáních a v civilním životě pracoval jako stavební projektant a pracovník Střediska památkové péče Středočeského kraje.

Po pádu totality v roce 1989 začal pracovat v provincii salesiánů jako provinciální ekonom až do roku 1999. V létě 1999 nastoupil službu v Salesiánském středisku mládeže v Plzni a postupně jako moderátor této farnosti. V létě roku 2002 byl ustanoven ředitelem Salesiánského střediska mládeže tady v Pardubicích. Funkce ředitele střediska v sobě zahrnuje i funkci ředitele komunity a rektora kaple. Jeho úkolem je tedy vytvářet dobré podmínky pro vzájemnou spolupráci v rámci vlastní komunity i pro spolupráci s místní farností a s celou diecézí. Tato spolupráce má za cíl vyjít vstříc potřebám místní mládeže, zejména té, která se kolem střediska vytvořila a stejně tak i potřebám církve této místní farnosti. Základem salesiánské výchovy je přivádět mládež k víře a k poctivému životu v duchu Jana Boska. Hlavním krédem preventivního systému Dona Boska, kterým se salesiáni snaží žít, je: „Ne příkazy, ale láskou si získáš srdce mladých“.

V blízkých dnech se podaří dokončit rekonstrukci kaple sv. Václava, což je taky jedním z úkolů ležících na bedrech ředitele střediska, ale co je důležitější, jsou plány v pastorační – snaha doprovázet mladé lidi v jejich růstu, v jejich dospívání a pomáhat řešit problémy, které se salesiány chtějí sdílet.

Jako heslo při kněžském svěcení si duchovní otec Trochta zvolil výrok z evangelia sv. Jana: „Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem si vyvolil vás.“ A proto si v časech těžkostí a problémů uvědomuje, jak ho Bůh nechává naplno prožít ty slova, které jsou jeho krédem a pomáhají mu zvednout se a jít dál.

Mysleme na něj v jeho nesnadné službě v našich modlitbách, aby Boží milost kvetla kolem nás.

Za příjemný rozhovor děkuje
Mariana Turociová.

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU č. 8

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY. 2. ČÁST – FIGURÁLNÍ HUDBA (2)

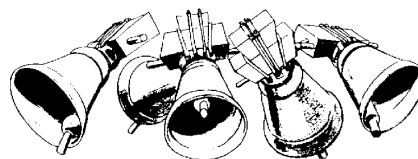
V poslední části našeho putování po vývoji duchovní hudby, která vyšla před prázdninami, jsme se již zabývali vznikem vícehlasu. Objevuje se nový typ hudební tvorby – figurální hudba, pod níž rozumíme všechnu vícehlasou chrámovou hudbu, ať už vokální bez doprovodu – a capella, nebo s doprovodem nástrojů.

Důležitým obdobím pro vývoj vícehlasé tvorby je 1. polovina 15. století, kde jmenuji burgundskou školu v Dijonu (Guillaume Dufay a Gilles Binchois) a zvláště význačná tzv. vlámská škola, která ovlivňovala evropskou hudbu více než dvě století. Její představitelé působili doslova po celé Evropě – Johannes Ockeghem, Jacob Obrecht, Heinrich Isaac, Josquin des Prés, Orlando di Lasso a abychom zmínili také Čechy - na dvoře Rudolfa II. působili Philippe de Monte a Jacob Regnart. V této době se již běžně komponovalo ve čtyřhlasu a objevují se začátky polyfonie, kterou dovedli k vrcholu na konci 16. století mistři Giovanni Pierluigi da Palestrina, Orlando di Lasso a Tomás Luis de Victoria a v Olomouci působící Jacob Handl zvaný Gallus.

V Čechách byl vývoj opožděn v období husitských válek, neboť husité uznávali pouze jednohlasý zpěv, používali češtinu a vícehlas odmítali. Česká hudba má své nejstarší vícehlasé památky dochované v kancionálech literátských bratrstev z konce 15. století – Strahovský kodex, Speciální královéhradecký a Franusův kancionál. Literátská bratrstva byla cechovním způsobem organizovaná sdružení, zvláště měšťanů, kteří provozovali duchovní hudbu v chrámech. Hudba této doby používala stále ještě prvky gregoriánského chorálu (přijímala i melodie) a inspirovala se i v hudbě světské. Často se používaly i tzv. parodie, což bylo záměrné napodobování stylu konkrétního mistra. Tridentský koncil (1562) vznesl požadavek srozumitelnosti textu, což v polyfonní hudbě, kdy se prolínalo několik hlasů současně, byl často opravdu problém. Figurální hudbu ale uznal

a požadoval, „aby byly uchvacovány nejen smysly, ale i srdce přítomných“. U kardinálů se setkala s pochopením zvláště nová technika - polychorická, kdy byly sbory děleny do dvou i více skupin. Tento polychorální styl pěstovali A. Gabrieli v Benátkách a G. Palestrina v Římě a rychle se rozšířil do celé Evropy.

Pokračování příště – vznik barokního stylu.

Sestry a bratři, jistě jste si povšimli, že jsme začali s nácvikem nové písně ze společného kancionálu. Jedná se o píseň č. 520 a zatím se budou zpívat pouze tyto části - *Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod* a příští neděli budeme přede mší sv. nacvičovat ještě části - *Přijímání* a *Závěr*. Žádám Vás o spolupráci na této společné věci - stačí si předem tyto texty pročíst a při nácviku se aktivně zúčastnit. Po zkušenosti z minulých nácviků věřím, že se nám věc podaří, a obohatíme tak liturgii o nový, hodnotný lidový zpěv.

Liturgie však vyžaduje kromě lidového zpěvu i účast scholy, která má za úkol přednes žalmů, ordinarií, proprií, ale také smíšeného chrámového sboru. Proto chci při této příležitosti znovu požádat všechny z Vás, kteří byste mohli posílit Svatobartolomějský chrámový sbor, abyste tuto věc zvažili. Každému, kdo bude mít zájem pomoci v činnosti chrámového sboru nabízím osobní setkání, kde si o všem pohovoříme. Potřebujeme hlavně mužské hlasy, ale přivítáme i ženy. Věřím, že nové spolupracovníky najdeme a společně budeme pracovat na obohacení liturgie krásnou a hodnotnou hudbou.

Mgr. Jiří Kuchválek
regenschori

Společenství mládeže

Biřmováním život v církvi nekončí, ale naplno začíná.

Společenství mládeže volně navázalo na společenství vzniklé při roční přípravě mladých ke svátosti biřmování. Téměř polovině z nich se nechtělo skončit a rozejít se a k nim se postupně přidalo několik dalších mladých lidí. Společenství se otevřelo všem křesťanům bez rozdílu věku a stanovilo si jedinou spontánní podmínku: *mít mladého a živého ducha.*

... Kristus řekl svým učedníkům ...

Duchovní jádro programu tvoří aktivní rozšiřování obzorů. V minulém roce se o to zasloužili především hosté – pí. Peterková a ing. Kašpar. Letos jsme nastavili trochu jiný kurz. Zkoumáme papežovy listy mladým, které mají velkou aktuálnost pro konkrétní život z víry. Nedílnou součástí tvoří diskuse v malých skupinkách, ne víc než 6-7 lidí. I díky nim se tak vytváří „spolčo“, kde má každý *svůj hlas, který nezanikne v davu.*

... kohout potřetí zakokrhá ... a skoná.

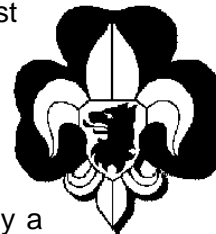
Nedílnou součástí „spolča“ tvoří plánovaná i neplánovaná zábava. Co se týče té plánované, hrajeme si (více či méně střelené) hry, děláme (mírně praštěné) kvízy apod. Na „neplánovanou“ zábavu máme velkou spoustu expertů, mezi nimiž rozhodně nezanikne ani duchovní otec „spolča“ P. Vladislav Brokeš, Bc.Th.; mi mu ovšem říkáme Vláša.

... Já jsem cesta, pravda a život ...

Kristovou cestou do Otcova domu může jít každý sám. My si ale myslíme, že lepší je jít společně, pomáhat sami sobě navzájem a taky těm, kteří cestou klopýtají a jsou sami. Smíchem, hrou a modlitbou pomalu (ale přece) rosteme ve své víře, abychom podle přání svatého Otce dokázali plnit Kristovu vůli: *Bud'te světlem světa a solí země.*

Milí přátelé skautingu,

chtěla bych vám přiblížit činnost 4. oddílu skautek a světlušek. Scházíme se pravidelně každý pátek na faře. Náplní schůzek jsou především hry, ve kterých zdokonalujeme nejrůznější dovednosti. Učíme se poznávat rostliny a zvířata, uzlovat nejrůznější uzle, vyrábíme drobné věci z přírodních materiálů, chodíme na výlety do přírody apod.

Vyvrcholením každého roku je pro nás tábor. Letos jsme se vypravily do malebné krajiny Českého Ráje - přímo pod hrad Kost. A jak náš tábor probíhal? Celou dobu nás provázela celotáborová hra, která nás přenesla do říše draků a my jsme mohly poznávat, jak takoví draci žijí. Kromě činností, jako je lasování, házení létajícím talířem, ringo, fotbal, volejbal a jiné sportovní aktivity, jsme se pokoušely i o výtvarná díla. Batikovaly jsme si společná trička, která se vžila pod názvem Žu-Žu trička, vyzkoušely jsme si jaké to je malovat barvami na květináč, vyráběly jsme masky draků a plno dalších věcí. Velkou radost jsme měly z toho, jak se děvčatům podařilo postavit vstupní brána do tábora. Byla dokonce i s ochozem, na který se dalo vylézt.

Do našich táborových aktivit patří také kuchyň. Vaříme si sami a největší úspěch letos měly kynuté knedlíky s borůvkami, které jsme si samy nasbíraly.

Nedílnou součástí táborového programu jsou také mše svaté a to buď v kostele nebo pod širým nebem.

Samozřejmě, že jsme nezůstávaly pořád na jednom místě. Mezi náš každoroční program patří velmi oblíbené lezení na skály, kterého se účastní starší skautky a rangers. Se světluškami jsme se byly podívat na hradu Humprecht a měly jsme to veliké štěstí, že jsme potkaly po cestě Pepu Dvořáka, známého českého herce.

Nesmím zapomenout na velmi hezké večerníčky, které nás táborem provázely. Letos nás navštívil motýl Emanuel a Maková panenka. Spolu s nimi jsme zažívaly četná dobrodružství, jak v příběhu, tak v provedení. Myslím, že vyvrcholením byl nádherný Galavečerníček doprovázený známými písničkami s upraveným textem.

Domnívám se, že pro každou z nás to byl hezký zážitek z prázdnin a již se všichni těšíme na další. Rády mezi námi přivítáme děvčata od druhé třídy i starší, která se k nám chtějí připojit. Tak neváhejte a přijďte se k nám podívat.

Anna Šlégrová - vedoucí 4. oddílu

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO

CO NÁS ČEKÁ V LISTOPADU

1. listopadu	duchovní	VÝSTAVA „BIBLE OČIMA SVĚTA – SVĚT OČIMA BIBLE“	Hradec Králové
2. listopadu	malá kopaná	DUŠIČKOVÝ TURNAJ (85-87)	SASM
2. – 3. listopadu	přednášky	ČISTÁ SVOBODA – pro děvčata	SASM
8.-10. listopadu	stolní tenis	REPUBLIKOVÝ PŘEBOR	SASM
16. listopadu	turistika	VÝLET	SASM
22. - 24. listopadu	organizační	ŠKOLENÍ TRENÉRŮ	Ostrava
23. listopadu	malá kopaná	SAVIO CUP	Praha – Uhřetěves
24. listopadu	kultura	MUZIKANTSKÁ CECILKA 2002	SASM
29. listopadu - 12. prosince	duchovní	DUCHOVNÍ OBNOVA (15-LETÝCH)	SASM
30. listopadu	volejbal	AVL – Franty Datla	Hradec Králové
30. listopadu	malá kopaná	TROCHTA CUP	Ostrava

Ahoj kamarádi!!!

Už víte, co budete dělat v sobotu 30. 11. 2002?

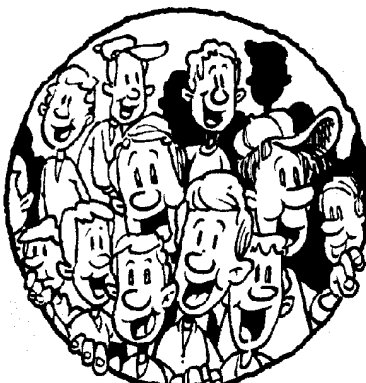
Že ne? Tak to si rychle doběhněte pro své kalendáře, zápisníky a deníčky, aby jste si poznamenali, že se zase po dlouhé době koná

VIKARIÁTKO

Ale ne ledajaké. Hlavní program bude tvořit křížová cesta (při níž mimo jiné dojdeme k věznici a nemocnici) po Pardubicích s křížem, který byl dovezen sem k nám až z Toronta.

Program bude začínat v 10:00 v Salesiánském středisku mládeže v Pardubicích, končit bude okolo 18:00. (občerstvení zajištěno, možnost přespaní).

Další informace vám jistě rádi poskytnou vaši kněží nebo P. Vladislav Brokeš 777/821182, marijano@volny.cz

Zpráva o pomoci Oblastní charity Pardubice při povodních 2002

(pokračování z minulého čísla)

První dojem z Plzně nebyl dramatický – podél řeky polosuché pytle s pískem, zatarasené některé silnice, uválcovaná, šedavá tráva podél řek. O vážnosti situace nás však přesvědčil ředitel Diecézní charity Plzeň. Byl unavený, rozevlátý, nevyspalý.

Byly rozděleny úkoly – pracovníci DCH HK začali monitorovat postižené oblasti a zjišťovat, kam nasměrovat potřebnou pomoc. Pardubická skupinka složila část humanitární pomoci v centrálním plzeňském skladu a vydala se do obce Dýšina, která byla podle předběžné informace vážně postižena a potřebovala pomoc. Ohlásili se u místního faráře a byli překvapeni, že není z jejich přítomností příliš nadšený. Odkazoval je na jiné oblasti, kde bylo pomoci potřeba více. Vyhledali místní starostku. Našli ji u řeky, jak sama organizuje pomoc. Čtyři probdělé noci a nejtěžší dny v jejím životě byly na ní znát. Na nohách holinky, oči červené, unavené rysy ve tváři, stále opakovaná omluva, že je vyčerpaná a nedokáže se již soustředit. Ubezpečila dobrovolníky, že situaci ve své obci zvládla a v současné době již není potřeba jejich pomoc.

Dobrovolníci zklamaně obešli několik postižených domů a zjistili, že obyvatelé pomoc nepotřebují nebo mají zajištěnu pomoc od příbuzných. A tak si sedm nadšenců prožilo ironii osudu – v postižené oblasti je právě teď nikdo nepotřeboval. Bylo to těžké přiznat obětavým organizátorům pomoci v Pardubicích, kteří žhavili mobily a čekali na zprávu, jak jsou desítky hodin jejich bezplatné a úmorné práce spojených s přípravou této akce zúročeny. Dobrovolníci seděli opět na faře, obvolávali okolní obce a bez úspěchu nabízeli technickou a materiální pomoc. V těchto chvílích vrcholila povodňová vlna v Ústí nad Labem, padl návrh na odjezd do těchto míst. Situace se však v dobré obrátila. Po večerní poradě s ostatními pracovníky charit v Plzni padlo rozhodnutí - v sobotu ráno se část pardubické skupiny odebere do čtvrti Roudná, kde je potřeba pomoci při čištění a dezinfekci postižených domů.

Dva dobrovolníci se vypravili zpět do Dýšiny. Když obešli další obyvatele a chvíli s nimi v klidu mluvili, zjistili, že je jich tam potřeba – a tak v sobotu otloukali a čistili několik domů v této obci. Pomáhali i při bourání nebezpečných částí některých příbytků.

A jak to vypadalo v Roudné? Jako ve válečném filmu. Vjezd na zvláštní povolení, zatarasy pod dohledem policie. Čím blíže řece, tím větší zkáza a hromady šedavé hmoty před domy. Pokud zůstaly stát. Pardubičtí začali čistit jeden vytypovaný domek. Ostatní obyvatelé sledovali jejich činnost s nedůvěrou. Když však viděli první výsledky práce, začali chodit a žádat o pomoc. A tak se jim podařilo během dvou dnů pomoci v šesti domech. Práce to nebyla snadná – pomocí tlakových čističů umýt stěny, znečištěnou vodu vysát speciálními vysavači a nakonec celý dům vydezinfikovat. Velkým pomocníkem byla elektrocentrála, která byla v některých místech jediným zdrojem energie.

I na těchto místech to fungovalo jako všude za normálních okolností. Postižení obyvatelé zvládali tuto situaci po svém – někteří seděli před svými poničenými domy a celé dny nedělali nic jiného, než kritizovali práci magistrátu, hasičů, policie, pojišťoven i dobrovolníků. Jiní sami zakoupili technické vybavení a vlastními silami likvidovali škody. Bylo dojemné, když majitelé poničených domů, jejichž veškeré vybavení bylo již odvozeno kdesi na skládce s díky odmítali nabízenou pomoc s tím, že pomoc potřebují jiní více. Méně dojemné bylo, když zubožení manželé požádali o pomoc při dezinfekci sklepů, a na místě se ukázalo, že se jedná o majitele prosperující, velké firmy. Ukázali rozsáhlé sklepy a se svými zaměstnanci se odebrali k odpočinku na zahradu.

Při odjezdu domů měli pardubičtí dobrý pocit. Viděli za sebou kus dobré práce. Podařilo se jim navázat dobré vztahy a prolomit počáteční nedůvěru vůči organizaci s červeným znakem charity.

Ale po příjezdu do Pardubic je zdaleka nečekal odpočinek. S ostatními organizátory pomoci bylo potřeba pokračovat v desítkách organizačních záležitostech. Připravoval se odjezd dalších skupinek dobrovolníků, podařilo se zorganizovat náročnou sbírku přímo u obchodního střediska MAKRA, bylo třeba zajistit další propagaci sbírky a pokračovat ve sbírce přímo v sídle OCHP. Naštěstí nadšení a ochota dobrovolníků bylo veliké, a tak se podařilo pokrýt 12 hodinové služby jak u MAKRA, tak i v charitě.

Mezitím v OCHP a u MAKRA, denně od 8 hod ráno do 8. hodin večer pokračovala sbírka.

V úterý 20. srpna odjížděla další skupina devíti dobrovolníků do Berouna. Tito mladí lidé poskytli velmi účinnou pomoc v jednotlivých rodinách. Pomáhali především při úklidu školy a vyklízení a čištění postižených domů. Mnozí z nich se stali na několik dní členy rodin, ve kterých pomáhali.

Velmi účinnou pomoc poskytl Dopravní podnik Pardubice. Zaměstnanci tohoto podniku zajistili jednak dopravu pro naše dobrovolníky, ale také zároveň i odvoz další 1,5 tuny humanitárního materiálu do Plzně a Berouna. Sami ve svých řadách uspořádali rozsáhlou sbírku. Do Plzně odvezli potřebné sanační omítky v hodnotě 150 tis. Kč a další materiální pomoc.

V sobotu 24. srpna vyjel od sběrného místa OCHP další plně naložený nákladní automobil potřebného materiálu – 3,1 tuny. Pomoc směřovala tentokrát do Ústí nad Labem. Česká pošta poskytla dopravu u jednoho ochotného řidiče - dobrovolníka.

O dva dny později, 26. srpna, ve spolupráci s Českou poštou, vyjelo ve třech automobilech dalších 9 dobrovolníků vybavených příslušnou technikou na pomoc do městské části Neštémice u Ústí nad Labem. Parta mladých lidí, kteří mají srdce přesně na tom místě, kam patří. V době prázdnin, dovolené nebo volna strávili pět dní tam, kde je bylo potřeba. V pondělí se viděli poprvé a v pátek odjížděli jako sehraná parta. Unavení, nevyspalí s vůní (nebo pachem?) dezinfekce se cestou domů dohadovali o společném programu na večer a následující víkend.

„Z našeho působení v Neštémicích máme dobrý pocit. Podařilo se nám vyčistit 10 domů, které vlastnili staří nebo sociálně potřební“, vyprávěli později. Jejich pomoc zpočátku spočívala ve využití tlakových čističů, vysavačů, stříkaček s dezinfekcí, majlíků a kladiv. Mezi zpočátku nedůvěřivými obyvateli si rychle získali popularitu a přezdívku „červení mravenci“. Snad díky pracovitosti, možná díky úborům s červeným znakem charity, či kombinaci obou. Když odložili nářadí, strávili také mnoho hodin povídáním s lidmi, kteří měli vodní peklo za sebou. Pohybovali se v domech, o jejichž osudech v těchto chvílích rozhodoval už jenom statik. V jednom z nich během několika hodin prvotní ortel „vydrží“ musel změnit na „okamžitě vyklidit, určeno k likvidaci“. Terčičky, které ukazovaly zvětšující se rozpětí puklin, umístili tito dobrovolníci. Pro nešťastného majitele se stali oporou a dobrými rádci i pomocníky. Společně se jim podařilo najít díky výhodné pojistce dobré řešení. „Vy mě chcete už podruhé rozbrečet“, říkala dojatá žena, když se s ní dobrovolníci přišli rozloučit a při odjezdu přinesli svůj oběd, konzervy a další věci, o kterých se domnívali, že je místní potřebují více. Když odjížděl mikrobusem označených charitním znakem plně obsazen unavenými, ale spokojenými dobrovolníky z Pardubic, z vyčištěných mokrých domů vycházeli místní obyvatelé a dlouho mávali. A cestou v mnoha mobilech pípaly SMS. Jedna z nich byla „Mamku jste rozbrečeli už potřetí. Ještě jednou vám moc děkuje.“

(dokončení příště)

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Úterý	Mariánský večer	kostel sv. Jana	po mši sv.
Středa	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské střed.	9:30 hod.
Čtvrtek	Společenství dospělých	fara	20:00 hod.
	Farní knihovna	fara	16 – 18 hod.
Pátek	Setkání ministrantů	fara	16:00 hod.
	Biblická hodina	fara	19:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Ne 13.10.	Koncert duchovní hudby v rámci Pardubických městských slavností – vystoupí také „Chorus Minor“	sv. Bartoloměje	17:00 hod.
Po 11.11.	Přednáška: Vladimír Slámečka	kostel sv. Jana	18:00 hod.
St 13.11.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
	Nekoná se přednáška z teologie (!)		
Ne 17.11.	Sbírka na opravy kostelů	všechny mše sv.	
Čt 24.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Společenství mládeže	fara	19:00 hod.
Ne 24.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále		
	Diamantová svatba (manželé Kružíkovi)	sv. Bartoloměje	10:30 hod.
So 30.11.	Vikariátní setkání mládeže	salesiánské. střed.	10:00 hod.
	Křížová cesta po městě	začátek v klášter. kostele	13:30 hod.
Ne 1.12.	První neděle adventní – začátek liturgického roku		
Po 2.12.	Přednáška	kostel sv. Jana	18:00 hod.
	Koncert ZŠ Gorkého	sv. Bartoloměje	16:00 hod.
Út 3.12.	Koncert Bonifantes	sv. Bartoloměje	19:00 hod.
Čt 5.12.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Společenství mládeže	fara	19:00 hod.
Pá 6.12.	Uzávěrka příštího čísla farního Zpravodaje		
So 7.12.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
	Farní adventní den	salesiánské střed.	10:00 – 17:00
Ne 8.12.	Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie		
Po 9.12.	Přednáška: Vladimír Slámečka	kostel sv. Jana	18:00 hod.
St 11.12.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
Ne 16.12.	Vychází farní Zpravodaj		

Uzávěrka příštího čísla *Farního zpravodaje* bude 6. prosince, příští číslo vyjde 16. prosince 2002.

pondělní večery
u sv. Jana

po 11. 11. v 18:00 hod., kostel sv. Jana

Vladimír Slámečka:

Jak církev reaguje na společenské změny v ČR posledních deseti let

Po přednášce bude následovat bohoslužba.

V novém školním roce se Pondělní večery konají jednou měsíčně. Kromě neustálé snahy vytvářet otevřené společenství aktivně se podílející na celém večeru chceme letos klást důraz na kvalitní přípravu večerů, především liturgické části. Na přednášky a s nimi spojené diskuse jste všichni srdečně zváni.

Připravujeme: 9. 12. Petr Kolář: *Jak dnes číst Bibli*

INZERÁT: Prodám pánské (chlapecké) polobotky AirStep vel 40, šněrovací, hnědé, nenošené. Jsou asi ½ roku staré. Původní cena byla 1 650 Kč, nyní dohodou (do 800).